

ĐẦU MẬU TUẤT SAO VÂN HÁN “CHIẾU”...

Phật tử du xuân lễ chùa đầu năm Mậu Tuất - Ảnh: Minh An

Sau Tết Mậu Tuất, viếng các chùa tìm ý tứ viết bài, khi một chị cúng sao cho phu quân trả lời sư cô ở bàn thư ký để “đăng ký”, tôi mới ngó ra: Chồng chị ấy có “thông số” cá nhân y chang mình - sinh 19..., Vân Hán, hạn.... Rồi tôi miên man nhớ...

Tôi từng rành sáu câu chuyện cúng sao giải hạn, tử vi, phong thủy, xin xăm bói quẻ... Có “thực tế” và cả “ngâm cứu” sách vở! Hạng “chuyên gia”! Tôi cũng biết không ít người chẳng những tin, họ sùng bái chuyện này.

Phật tử du xuân lễ chùa đầu năm Mậu Tuất - Ảnh: Minh An

Trên cơ sở quan niệm có tính triết học cổ đại bên Tàu, người ta “xây dựng” hệ thống thông tin hên xui, tốt xấu cho mọi người trong thiên hạ bất luận già trẻ, lớn bé, da đen hay vàng trắng, cứ như tuần hoàn các nguyên tố hóa học.

Như chị nọ, cung cấp thông tin anh chồng sẽ có ngay một tên sao cùng khuyến cáo tốt xấu và cách cúng cụ thể sau khi “tra cứu” thông tin.

Sao Vân Hán cúng bao nhiêu đèn cầy và sắp xếp trên mâm hình gì, bao nhiêu cây cờ và màu gì, quay hướng nào, cúng lúc mấy giờ và khấn cách chi. Trên mâm có kèm theo hoa, dứa tươi...

Cũng như thuật phong thủy, tử vi, xăm quẻ, các cách tham cứu tương lai và tiên lượng mạng vận khó chứng minh hay giải thích logic ngoài triết lý giản đơn từ thời cổ, có khi không thể hiểu dưới góc nhìn khoa học thời đại 4.0.

Tỉ như sinh ngày giờ gì, năm nào sẽ “cân” được bao nhiêu trọng lượng mạng vận có đơn vị tính hân hoi, mấy lượng mấy chỉ cứ như cân vàng! Nặng bao nhiêu thì sống đến đâu, làm được gì

và chết lúc mấy giờ, thậm chí đám tang có mưa hay không và có thầy chùa đưa linh hay vắng vẻ! Chưa bàn tốt xấu, chỉ biết với ai yếu bóng vía thì đòn đánh tinh thần đó, rất chi “ép phê”.

Chị công chúc nọ mà tôi gặp và có quen sơ là sếp một cơ quan nhà nước có hạng, sang cả. Sư cô trả lời khi được hỏi “tất cả bao nhiêu”, “phần này... phần này, vị chi tất cả bốn trăm mấy, còn chuyện kia tùy!”. Tôi không biết “chuyện kia” là cái chi nhưng áy náy kìa, không khác bồ toa bán hàng tạp hóa, lạnh lùng và sòng phẳng quá. Chị công chúc móc ví lấy tờ năm trăm nghìn đồng màu xanh: “Con gửi 500.000 đồng, không thối!”. Chị chi một tờ xanh cho sao Vân Hán ở chùa này và có lẽ chừng ấy cho mỗi cảnh chùa khác. Vị ni trả lời khi nhìn thấy ánh mắt của tôi khá tế nhị: “Tôi mua đồ làm lễ cho người ta”.

Tôi từng cúng sao, lui cui mua dừa tươi, sấm hoa, xếp đèn cây trên mâm thành hình theo “sách vở” và lọ mọ dùng chiếc la bàn không khác lính pháo binh, định vị phương hướng sao cho bày mâm, lễ lạy không sai chạy, hi vọng một năm hanh thông, nhưng rồi cũng xui thúì củ hủ, theo cách nói dân dã của bà con miền Tây, riết niềm tin trừu tượng cũng mòn dần.

Chị công chúc nọ chi đậm cho một sao tốt, nuôi hi vọng đẹp cho anh chồng tốt phúc qua những tờ tiền màu xanh đẹp mắt trắng thớm, tôi cũng mong chị và anh ấy toại nguyện.

Nhưng cá nhân tôi không chia sẻ niềm tin ấy qua trải nghiệm của mình, chuyện ấy cứ như ánh phản chiếu từ nghìn năm cũ xa xôi mà tính chân lý yếu ớt dường như không có. Thêm nữa, nếu tôi có ý “sử dụng dịch vụ” do quý sư cô cung cấp mà mình nhìn tận mắt, cũng hơi bị khó vì chi phí một tờ xanh cho một lần cúng ở một chùa hơi... nặng!

Mà theo sách vở, sao Vân Hán của mình năm nay tốt rồi, không cúng cũng không sao!

Chuyện sau Tết xen lẫn buồn vui...

Nguyễn Thành Công

Tạp chí Nghiên cứu Phật học số tháng 3/2018